

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Ad Sextam, Hymnus LXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Tertiam.

Hymnus LXIII.

O Pœnitendi speculum
 Exemplar nobis vnicum,
 Tu post dilectum clamitas
 In huius cor insinuas.
 Si tibi sunt delicta,
 Iesu (dicis) in homine.
 En me, nam tui languens
 Amore nec te desero
 Te mihi nil est charius,
 Te Iesu nil suauius,
 Te prædicantem prosequor
 Tuis verbis reficior.
 Me licet soror increpet,
 Aut Phariseus murmuret,
 Vnum est necessarium:
 Hoc eligo quod optimum.
 O Magdalena splendida
 Mater nobis impetra,
 Nunc delictorum veniam,
 Iugemq; Dei gratiam.
 Sit hic plena contritio,
 Veraq; sit dilectio,
 Sit mox post vitæ terminum
 Cœlestis nobis gaudium.
 Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Sextam.

Hymnus LXIV.

A Eterni Patris vnice
 Nos pio vultu respice,
 Qui Magdalenam liberæ
 Vocas ad thronum gratiæ.
 Nam hæc est illa Maria
 Ex qua septem dæmonia
 Dum flet, tu pius eiecisti,
 In eius cor te imprimis.

Errauerat ouicula,
 Redit orans pro venia,
 Et vetustatem exiit
 Nam sponsa fore meruisset.
 Ex vase contumeliæ,
 Vas reformasti gratiæ,
 Quam cernis plenam vitijs
 Tuis imple delictijs.
 Ex hoste fit discipula,
 Ex nigra mox fit candida,
 Placet quæ fuit sordida,
 Hæc Christe tua est gratia.
 Per hanc ad spem nos origis,
 Qui pœnitentem suscipis,
 Misericors tu prodigæ
 Pater occurris filiæ.
 Iesu dulce refugium,
 Spes vera pœnitentium,
 Per Magdalene meritum
 Nostrum tu solue debitum.
 In nobis mundus percat,
 Sed amor tui hæreat,
 Vt nostrum post exilium
 Tuum intremus gaudium!
 Tibi sit laus qui veniam,
 Mariæ das & gratiam,
 Patri cum sancto Spiritu
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Nonam.

Hymnus LXV.

D Vm amor tuus patitur,
 Iesus dum crucifigitur,
 Tu amica compateris,
 A cruce nec te diuidis.
 Te plagæ Christi vulnerant,
 Eius dolores sauciant,
 Quæ multis eras tristior,
 Apostolis constantior.
 Non sufficit compassio,
 Minor tibi deuotio
 Videtur ni perunxeris,
 Sepultumq; dilexeris.
 At magno replet gaudio
 Te, quem dolebas nimio
 Mœrore, dum te visitat.